

NIESPOKOJNIE (10) *av*

W pisowni łącznej (9), w rozłącznej (1).

Oba e oraz oba o jasne.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

W sposób wywołujący zamieszanie, zwadę; burzliwie, z hałasem; nieporządnie; perturbate, tumultuose *Mącz; fluetuatim Calep; turbide Cn (10) : BielKron 129v; Mącz 468c, 469d; PRóżno fye morze* *nieśpokojnie burzyŹ/ Przedsię Korabiá tego nie zánurzyŹ. PudlFr 26; Calep 425a.*

Zwroty, »niespokojnie się zachować, sprawować« (3:1): Skárgi częłte do niego [króla Ludowika *przychodziły [...] ná lud pográniczny/ iż fie nie śpokojnie záchowáią BielKron 305v; NiemObr 171;* *iż niektorzy nieśpokojnie fie śpráwuią miedzy wámi [quosdam ambulare inquiete]/ nic nie robiąc/ ále* *fie cudzymi śpráwami niepotrzebnie báwiąc. WujNT 2.Thess 3/11; SarnStat 16.*

»niespokojnie żyć« (1): Tragoedias agere, Wadzić ludzie/ nieśpokojnie żyć/ zwády á zámieszánia *yákie záczynác. Mącz [460]c.*

Synonimy: burzliwie, nieporządnie, niezgodnie.

Cf SPOKOJNIE

AW